

IJA # 1273

ספר קריאי מועד

Sefer Keri'e Mo'ed

Livorno, 5695 (1934 or 1935)

מחבר
הרב
הגאון

ספר
הריאוי

זמנא
לילת האת :

דש פעמי ו...
ליל יבש
כר ריל שיעות
ליל היענה רבא
חם דב בערדו מה
באדר וכל מסדר כ
יודע יין ויבא העם
תחוני משאש בערת האין לארץ ולררים

ליחורינו יעא

זנת נהלת בעוד אל נוח קדישך לכ"ק

מיר משה שועה הי"ו

בכ"ר החכם כמהר"ר יעקב טובייאנא ולה"ה

מדפוס ימוכר ספרים

קריאי מועד

סדר ליל שביעי של פסח

הכינו וגם חקרו הרב בעל חמדת וד' ומשט' את כל תוקף קריאה נאמנה לילה הזאת :

פרשת ויהי יהודה ארץ עברת לה ידה בערף
איביה יברת לה בני אביה :
גור אריה יהודה כשרף בנר את רבע רבץ פאריה
וכלביא מי יקימנו : לא כש מיהודה ומחקק
מבין רגליו עד כייבא משק קהת עמים : אסרי
לנפן עירה ולשרקה בני בם ביינ לבשו וברס
ענבים סותי : חכלילי עינים מין ולבן שנים מחלב :

פ' בחקתי אס' בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם : ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועץ והשרה יתן פרו : והשיג לכם דיש את
בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע
וישבתם לבטח בארצכם : ונתתי שלום בארץ ושכבתם
ואין מחריד והשבת חיה רעה מן הארץ וחרב לא
תעבר בארצכם : ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם
לחרב : ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה
ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב : ופנית אלכם
והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי ארץ בריתי
אתכם : ואכלתם ישיג נושן וישן מפני חדש תוציאו :
ונרתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם :
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו
לי לעם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ

לעני כל ישר

יעוס וכתורה נבואה
ובחו מספר זה כל
זרו ולא הכתיב
הקורה ויחזו
לדיק דר דבור על ופניו :
וגם כל מאס האדרות קדושות הונהו
עטב וזה באות מלה במלה
לזכות אש :

עוד

תדע קורא נעוס שגבל יעשר שירות
לשביעי של פסח הוא שירת חוכמתחלת
ויהי בשלש עד חמי' רופאך ושמנו חוזה בסוף
הסדר לכרה מפני שיעקר קריאתה בעמור השחר
וחפץ ה' בחיזו וללח אבי

מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשכנז ממת עלכם
ואולך אתכם קוממיות

ובאים

ידבר

ישעיה סי

חזה ישעיהו בן אמוץ על-
ירושלם והיה באחרית
בראש ההרים ונשא
והלכו עמים רבים
יהיה בית אלהי יעקב
כחציו כי מציון תצא תורה
בין הגוים והזכיה לעמים
וזניתותיהם למזמרות
ולא ילמדו עוד מלחמה
בית יעקב כמו ונליכה באור יהוה

שם סימן י עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בת ציון
נבעת ירושלם : הגה האדון יהוה צבאות
מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גרעם והגבהים
ישפלו : ונקף סככי הער בברזל והלבנון באדיר יפול :
וצא חטר מנוע ישי ונצר משרשיו יפרה : ונחה עליו
רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבונה רוח
דעת ויראת יהוה : והריחו ביראת יהוה ולא למראה
עניו ישפוט ולא למשמע אזניו יזכיה : ושפט בצדק
דלים ורוזכיה במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט
פיו וברוח שפתיו ימית רשע : והיה צדק אזור מרתנו
והאמונה אזור חרציו : וגר זאב עם כבש ונמר עם
גדי ירפץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בס :
ופרה ורב תרעינה יחדו ירצו ילדיהן וארורה כבקר
יאבלתכן : ושעשע יונק עליהן פתן ועל מאורת צפעו
גמול

גמול ידו הדה : לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי
כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים :
והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו
גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד : והיה ביום ההוא
יסקף אדני ו שנית ידו לקנות ארץ שאר ארץ אשר ישאר
מאשור וממצרים ומכוש ומעילם ומשנער
ומחמת ומאיי הים : וגו' ויאסף נדחי ישראל
ונפצות יהודה יקבץ מה ע כנפתי הארץ : וסרה
קנאת אפרים וצרת יהודה יכרתו אפרים לא יקנא
את יהודה ויהודי לא יצור את אפרים : ועפו ככתף
פלשתים ימה יחדו יבנו ארץ יחדים אדום ומואב
משלוח ידם ובני עמון משפ : והחרים יהוה את
לשון ים מצרים והניף ידו ער הר בעים רוחו והכהו
לשבעה נחלים והדריה בנעלים : והיתה מסלה לשאר
עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום
עלתו מארץ מצרים : ואמרת ביום ההוא אודך יהוה
כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני : הגה אל ישועתי
אבטה ולא אפחד כי עוי וזמרת ית יהוה ויהי לי לישועה :
ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה : ואמרתם ביום
ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתי
הזכירו כי נשגב שמו : זמרו יהוה כי גאות עשה
טודעת זאת בכל הארץ : צהלי ורני וישבת ציון כי
גדול בקרבך קדוש ישראל :

ירמיה סי ל הדבר אשר היה אלי רמיהו מאת יהוה לאמר :
כזה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך
את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר : כי
הנה ימים באים נאסיהוה ושכתי את שכנות עמי
ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים אליה ארץ אשר
נתתי

נתתי לאבתם וירשום : ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אל ישראל ואליהוודר : כי כה אמר יהוה קול חררה
שמענו פחד ואין שלום : שאלו נא וראו אסילד זכר
מדוע ראיתי כלגבר ידיו על חלציו כילולה ונהפכו
כלפנים לירקן : הוי כי גדול היום ההוא מאין כמוהו
ועתצרה היא ליעקב ונפשי יישע : והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אישבו על צוארף ומסרותיה
אנתק ולא יעבורבי עוד זר ועברו את יהוה אלהיהם
ואת דוד מלפס אשר אים להם : ואתה אלתירא
עבדי יעקב נאסיהוה ואלתחרת ישראל כי הנני
מושיעך מרחוק ואתי מארץ שבים ושכ יעקב
ושקט ושגן ואין כלי : כי יאתך אני נאסיהוה
להושיעך כי אעשה ככלהגנים אשר הפיצותיך
שם אך אותך לא אעשה כלרה ויסרתיק למשפט ונקרה
לא אנקף : כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה
מכתך : איך דן דינך למזור רפואות תעלה אין לך : כל
מארהביך שכחוק אורף לא ירושו כי מכת אויב
הפתיך מוסר אכזרי על רוב עונך עצמו הטאתיך :
מהתועק עלשברך אנוש מכאכך על חב עונך עצמו
הטאתיך עשיתי אלה לך : לכן פלאכליך יאכלו וכל
צריך פלם בשבי ילכו והיו שאסיך למשסה וכלבוזיך
אתן לבו : כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם
יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה : כה
אמר יהוה הננישב שבות אהלי יעקב ומשכנותיו
ארחם ונכנתה עיר עלתלה וארמון עלמשפטו ישב :
ויצא מהם תודה וקול משחקים והרבתיים ולא ימעטו
והכפרתיים ולא יצערו : והיו בניו כקדם וערתו לפני
תבון ופקרתי על כללחציו : והיה אדירו ממנו ומשרו

מקרבו

מקרבו יצא והקרבתיו וננש אלי כי מי הואזה ערב
אתלבו לגשרת אלי נאסיהוה : והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים : הנה סערת יהוה חמה יצאה סער
מתגורר על ראש רשעים יחול : לא ישוב חרון אף
יהוה עדעשתו וערהקימו יומי : לבו כדור היםים
תתפוננו כה : בערת דתם יהוה אהיה לאלהים
לכל משפחות ישראל וידי לעם : כה אמר
יהוה מצא חן במדבר עם ידיו חרב רלוף להרגיעו
ישראל : מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עלם אהבתך
עלכן משכתך חסד : עוד אבנה ונבנית בתולת
ישראל עוד תעדי תפוך ויצא יחול משחקים : עוד
תטעי כרמים בהרי שמרון נטע יט וחללו : כי יש
יום קראו נצרים בהר אפרים ימו ונעלה ציון אל
יהוה אלהינו כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה
וצהלו בראש הגנים השמיעו הללו ואמרו הושיע יהוה
אתעמך את שארית ישראל : הנני מביא אותם מארץ
צפון וקבצתיים מירפתיארץ בם עור ופסח הרה
וילדת יחדו קהל גדול ישונג הנה : בבכי יבאו
ובתחנונים אויבים אוליכם אלנחלימים בדרך ישר
לא יכשלו כה כייהיתי לישראל לאב ואפרים בלרי
הוא : שמעו דברייהוה גוים והנידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה ערו : כי
פדה יהוה אתיעקב ונאלו מיד חזק ממנו : וכאו
ורגנו במרום ציון ונהרו אלשוב יהוה עלדיגן ועל
תירוש ועל יצהר ועל בניצאן ובקר והיתה נפשם
כגן רוה ולא יזסיפו לדאבה עוד : אז תשמח בתולה
במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אכלם לששון
ונחמתיים ושמחתיים מיגונם : וריתי נפש הכהנים דשן
ועמי

ועמי

ועמי את טובי ישבעו נאסיהוה : כה | אמר יהוה קול
ברמה נשמע נהי ככי תמרורים רחל מבכה על בנייה
מאנה להנחם על בנייה כי איננו : כה | אמר יהוה
מנעי קורך מלכי ועניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך
נאסיהוה | בארץ | יוב : ויש תקוה לאחריהך
נאסיהוה ושנו בנים ל... שמוע שמעתי אפרים
מתנודד יסרתנו ואוס... למד השיבני ואשובה
כי אתה יהוה אלוהי : כי אחרי שובי נחמתי ואחרי
הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נבלמתי כי נשאתי
חרפת נעורי : הבן יקיר לי אפלים אבו ילד שעשועים
כי ימדי דברי בו זכר... עור על יכן המו מעי לו
רחם ארחמנו נאם : הציבי לך צינים שימי לך
תמרורים שתי לבך... דרך הלכת שובי בתולת
ישראל שבי אל עריך אלה : ערמתי מתחמקין הבת
השובבה כי כרא יהוה חדשה בארץ נקבה תסוכב
גבר : כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו
את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את
שבותם יברכה יהוה ויהצדק הר הקדש : וישבו כה
יהודה וכל עריו יחדו אפרים ונסעו בערר : כי הרויתי
נפש עיפה וכל נפש דאכרה מלאתי : על זאת הקיצתי
ואראה ושנתי ערבה לי : הנה ימים באים נאסיהוה
וזרעתי את בני ישראל ואת בני יהודה זרע אדם
וזרע בהמה : והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ
ולרדם ולהאביר ולררע בן אשקוד עליהם לבנות
ולנטוע נאסיהוה : בימים ההם לא יאמרו עוד אבות
אכלו כסר ושני בנים תקדינה : כי אסיאיש בעונו
ימות כל האדם האכל הכסר תקדינה שניו : הנה
ימים באים נאסיהוה וכרתי את בני ישראל וארתי

בית יהודה ברית חדשה : לא כברית אשר כרתי
את אבותם ביום החזקי בידם להוציאם מארץ מצרים
אשר חמה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי כם נאס-
יהוה : כי זאת הברית אשר אכרת את בני ישראל
אחרי הימים ההם נאסיהוה נתו | או | חזרתי בקרבם
ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהוה לי
לעם : ולא ילמדו עוד | ש | את רעהו ואיש את אחיו
לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד-
גדולם נאסיהוה כי אסלה לעונם ולחשאתם לא אזכר-
עוד : כה | אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חמת ירח
וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות
שמו : אסימשו החקים האלה מל | נאסיהוה גם
זרע ישראל ישבתו מהיות גוי | ל | בלתי ימים : כה |
אמר יהוה אסימדו שמים מלמע | ה | ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאם בכל זרע ישראל על כל אשר
עשו נאסיהוה : הנה ימים באים נאסיהוה ונבנתה
העיר ליהוה ממגדל חננאל עד שער הפנה : ויצא
עור קו המדון נגדו על גבעה גרב ונסב געתה : וכל-
העמק הפגרים | והדשן וכל השדמות עד נחל קדרון
עד פנת שער הסוסים מורחה קדש ליהוה לא ינתש
ולא יחרס עוד לעולם :

שם סי' לג | כה | אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר
אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה
בערי יהודה ובחצרות ירושלם הנשמות מאין אדם
ומאין יושב ומאין בהמה : קול שישון וקול שמהה קול
חתן וקול בלה קול אומרים הודו את יהוה צבאות
כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית
יהוה כי יאשיב את שכנות הארץ ככראשנה אמר יהוה :

כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאיך אדם ועד בהמה ובכר עריו נוה רעים מרבעים צאן : בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסריני ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאן עלידי בנה אמר יהוה : הנה ימים באים נאמר יהוה והקימתי אתהחבר הטיב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה ימים ההם ובערת ההיא אצמיח לדור צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ : בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח וזה אשר יקראלה יהוה וצדקנו : כיבוז אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב ער-כסא בית ישראל : ולפניהם הלויים לא יכרתו : מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל-הימים ויהי דברייהוה אליימיהו לאמור : כה אמר יהוה אסיתרו את-דברתי היום ואר-דברתי הלילה ולבלתי היות יומס-זולילה בעתם : גס-דברתי תפר את-דוד עבדי מהיות-לדו בן מלך על-כסאו ואת-היום הכהנים משרתי : אשר לא יספר צבא השמים ולא ימר חול הים בן ארבה את-זרע דוד עבדי ואת-הלויים משרתי אתי : ויהי-דברייהוה אליימיהו לאמר : הלוא ראית מהיהעם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם ומאסם ואת-עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם : כה אמר יהוה אסל-א-דברתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי : גס-זרע יעקב ודוד עבדי אמאם מקחת מרעו משלים אר-זרע אברהם ישחק ויעקב כי-א-שיב את-שבותם ורחמתים : עובדיה סי' א' חזון עובדיה כה אמר אדני יהוה לא אדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה : הנה קטן נתתי בגוים

בוזי אתה מאד : זדון לבך השיאך שכני בחגוי-סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ : אסיתגביה כנשר ואס-בין פוכבים שים קנה משם אורידך נאמר יהוה : אס-נגבים באו לך אס-שרדי לילה איך נדמיתה הלוא ינגבו דים אס-בצרים בא : הלוא ישאירו עללות : איך נחפשו עשו נחלי מצפניו : עד-הגבור שלחוק כל אנשי בריתך השיאוה יכלו לך אנשי שלמה לחמך ישימו מזור תחתיה אין תבונה בו : הלוא ביום ההוא נאס-יהוה והאבדה חכמים מאדום ותבונה מהר עשו : וחתו גבוריה תימן למען יכרת-איש מהר עשו מקטל : מחמם אחיה יעקב הכסף בושח ונכרת לעולם : ביום עמד מנגר ביום שבות והים חילו ונכרים באו שערו ועל-ירושלם ידו גורל גס-אתה כאת מהם : ואל-תרא ביום א-חיה בעם נכרו ואל-תשמה לבני-יהודה ביום אבדם ואר-תגול פיה ביום צרה : אל-תבוא בשער עמי ביום אידם אר-תרא גס-אתה ברעתו ביום אידו ואל-תשלחנה בחילו ביום אידו : ואל-תעמד על-הפרק להכרית את-פליטיו ואל-תסגר שרדיו ביום צרה : כי קרוב יום יהוה על-כל-הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלה ישוב בראשך : כי כאשר שתיחם עליהר קדשי ישתו כל-הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלא היו : ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם : והיה בית-יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא-יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר : וירשו הנגב את-ההר עשו והשפלה את-פלישתים וירשו את-ישרה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את-הגלעד : וגלת החל-הזה לבני ישראל אשר-כנענים עד-צרפת וגלת ירושלם אשר

בספרד ירשו את ערי הנגב : ועלו מושיעים בהר ציון
 לשפוט אתהו עשו והיתה ליהוה המלוכה :
 זכריה סי' ח' והי דברי יהוה צבאות לאמר : כה אמר
 יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה
 וחמה גדולה כי אמר יהוה שבתי אל ציון
 ושכנתי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת
 והרי יהוה צבאות הר הקדש : כה אמר יהוה צבאות
 עד ישובו זקנים וקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו
 בידו מרב ימים : ורחבות העיר ילאו ילדים וילדות
 משחקים ברחבתיה : כה אמר יהוה צבאות כי יפלא
 בעיני שארית העם הזה בימים ההם נסבעיני יפלא
 נאם יהוה צבאות : כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע
 את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש : והבאתי
 אתם ושכנו בתוך ירושלים והירלי לעם ואני אהיה
 להם לאלהים באמת ובצדקה : כה אמר יהוה צבאות
 תחוקנה יריכם השמעים בימים האלה את הדברים
 האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות
 החיכל להבנות : כי לפני הימים ההם שכר האדם לא
 נהיה ושכר הבהמה יננה וליצא ולבא אין שלום
 מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו : ועתה לא
 כימים הראשנים אני לישארית העם הזה נאם יהוה
 צבאות : כי יזרע השלום הנפן תתן פריה והארץ תתן
 את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את ישארית
 העם הזה את כל אלה : והיה כאשר הייתם קללה
 בנזים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם
 ברכה אל תיראו תחוקנה ירוכם : כי כה אמר יהוה
 צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתים
 אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי : כן שבת זממתי
 בימים

בימים האלה להטיב את ירושלים ואת בית יהודה אל
 תיראו : אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש
 את דעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם : ואיש
 את דעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר
 אל תאחזו כי את כל אלה אשר נאם יהוה :
 והי דברי יהוה צבאות אלי לאמר : כה אמר יהוה
 צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום
 העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמערים
 טובים והאמת והשלום אהבו : כה אמר יהוה צבאות
 עד אשר יבאו עמים ושבי ערים רבות : והלכו ישיבי
 אחת אל אחת לאמר נלכה הלך לחלות את פני יהוה
 ולבקש את יהוה צבאות אלכה נר אני : ובואו עמים
 רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלים
 ולחלות את פני יהוה : כה אמר יהוה צבאות בימים
 ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים
 והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו
 אלהים עמכם :

שם סימן י"ב משא דברי יהוה על ישראל נאם יהוה נטה
 שמים ויסד ארץ ויגד רוח אדם בקרבו :
 הנה אנכי שם את ירושלים סף ירעל לכל העמים סביב
 וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלים : והיה ביום
 ההוא אישים את ירושלים אין מעמסה לכל העמים
 כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גווי הארץ :
 ביום ההוא נאם יהוה אלהי כל יום בתמחון ולכבו
 בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים
 אפך בעורון : ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי
 ישיבי ירושלים ביהוה צבאות אלהים : ביום ההוא
 אישים את אלפי יהודה כגידור אש בעצים וכלפיד אש

בעמיר ואכלו עלימין ועלשמאל אתכלהעמים סביב
וישבה ירושלם עוד תהיה בירושלם : והושע יהודה
אתאהלי יהודה בראשנה למען לאתגדל תפארת
ביתדוד ותפארת יושב ירושלם עליהודה : ביום ההוא
יגן יהוה בעד ירושלם והיה הנכשל בהם ביום
ההוא כרוד ובית דודי כאלהים כמלאך יהוה לפניהם :
והיה ביום ההוא אבקש להשמיד אתכלהגוים הבאים
עלירושלם : ושפכתי עלבית דוד ועל יושב ירושלם
רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשרדקרו וספרו
עליו כמספר עליהיודי והמר עליו כחמר עליהבכור :
ביום ההוא יגדל המספר בירושלם כמספר הדדמון
בבקעת מגדון : וכדה הארץ משפחות משפחות לכד
משפחת ביתדוד לכד ונשיהם לכד משפחת ביתנתן
לכד ונשיהם לכד : משפחת ביתלוי לכד ונשיהם לכד
משפחת השמע לכד ונשיהם לכד : כלמשפחות
הנשארות משפחת משפחת לכד ונשיהם לכד :

שם סימן יג ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד
וליושבי ירושלם לחטאת ולנדה : והיה ביום
ההוא נאם יהוה צבאות אכרית אתשמורת העצבים
מןהארץ ולא יזכרו עוד וגם אתהנביאים וארזרוח
הטמאה אעבד מןהארץ : והיה כיינבא איש עוד
ואמרו אליו אביו ואמו דיו לא תחיה כי שקר דברת
בישם יהוה ודקרתו אביו ואמו ילדיו בהנבאו : והיה
ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא
ילבשו אדרת שער למען כחש : ואמר לא נביא אנכי
אישעבד אדמה אנכי כיאדם הקנני מנעורי : ואמר
אליו מה המפות האלה בין ידיך ואמר אשר הכית בית
מאהבי : חרב עורי עלרעי ועלגבר עמיתי נאם יהוה

צבאות

צבאות הך אתיהר
עלהצערים : והיה
יברתו יגיעו והשלישיו
כאש וצרפתים כצרף א
הזהב הוא יקרא בשמי
הוא והוא

שם סי' יד הנה יוכיבא
ואספתו אתכלהו

ונלכדה העיר ונשמו הפתים והנשים תשכבנה ויצא
חצי העיר בגולה וחר העם לא יברת מןהעיר : ויצא
יהוה ונלחט בגוים היום ביום הלחט ביום קרב : ועמדו
רגליו ביום ההוא עליהר הזיתים א עלפני ירושלם
מקדם ונבקע הר הזיתים כחצי ורחו ויפיה גיא
גדולה מאד ו חצי ההר צמנה חציו נגבה : ונסתם
גיאיהרי בית עניא הרים אלאצל ונסתם כאשר נסתם
מפני הרעש בימי עזיה מלךיהודה ובא יהוה אלהי
בדקדשים עמך : והיה ביום ההוא לאיהיה אור
יקרות וקפאון : והיה יום אחד הוא ירע ליהוה לא
יום ולא לילה והיה לעתערב יום האור : והיה ביום
ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אלהים הקדמוני
וחצים אלהים האחרון בקין חרף יהיה : והיה
יהוה למלך עלכלהארץ ביהוה יהוה אהר
ושמו אחר : יסוב כלהארץ בערבוב מנבע לרמון נגב
ירושלם וראמה וישבה תהר למשער בנימן ערמקום
שער הראשון ערשער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי
המלך : וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה
ירושלם לבטח : וזאת ותהיה המגפה אשר יגף יהוה
אתכלהעמים אשר צבאו עלירושלם המק בשור

והוא

והוא עמר על הנגלה לישמאל אלה בחריהן ולשונן
 תמק בפיהם והיתה בירושלם תהיה מהומת יהודה
 רבה בהם והחזיקו אלה למען ועלתה ידו עליהם
 רעהו : ונפלו יתרו ירושלם וישלם ואסף חיל כל
 ימים קצתם והשלים לרוב מאד : וכן תהיה
 צדק ובית דין באלהים וכל הבחירה אשר
 בפי יהוה אלוש להשמידה : והיה בלהנותר
 מכל הנוי אים עליו שלם ירו מדי שנה בשנה
 להשתר לך יהוה צבאות ולר אתחנן הספית
 והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ בירושלם
 להשתחות לך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה גשם :
 ואמדי שמחת לא תעל ולא באה ולא עליהם
 תהיה המנפה יש ביה אתה הנותן אשר לא יעלו
 לחג אתחנן הספית את תהיה המאן צדים וחטאת
 כל הנוים אשר לא יעלו לחג אתחנן סמות : ביום
 ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה ויהיה הסירות
 בבית יהוה פמורקים לפני המזבח : והיה כל סיר
 בירושלם וביהודה נדש ליהוה צבאות וביא כל
 הזבחים ולקחו מהם ויעלו בהם ויהיה כנעני עוד
 בבית יהוה צבאות ביום ההוא :

ביום

כא למנצח מזמור לד יהודה בעוף ישמח מלך
 ובישו יתן אגיל מאד : תאות לפו נתתה
 לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה : פייתקדמנו ברכות
 טוב תשית לראשו עמדת חיים : שאל ממך נתתה
 לו ארך ימים עולם ועד : נזיר בכורו בישועה הוד
 והדר תשוה עליו : כיתשתהו ברכות לעד תחדהו
 בשמחה